

Amigues i amics Rotaris, bona nit a tothom,

Sigueu totes i tots benvinguts a aquest sopar de cloenda del curs 2016-2017 i de inici del curs 2017-2018.

Enguany el Rotary club de Terrassa fera 25 anys. Vull agrair primerament als socis fundadors la seva visió en posar les bases d'una entitat que ha esdevingut al llarg d'aquests anys un referent ciutadà, desenvolupant activitats centrades en l'ajut i la solidaritat i a l'hora una entitat que ha esdevingut un grup de bons amics amb moltes ganes d'aprendre, gaudir i ajudar-se mútuament.

Agrair també al meu padrí, en Santi Rius el fet de proposar-me com a soci i agrair-vos a tots vosaltres les innumerables mostres d'afecte i companyia que m'heu donat al llarg d'aquests ja cinc anys que formo part d'aquest club. Espero ser mereixedor de la vostra confiança.

No soc una persona avesada a les xerrades en públic, amb lo qual us demano comprensió en aquests moments, per a mi difícils, però que prepararé i treballaré amb il·lusió i tenacitat. Per a mi, segur que es el principal repte.

La meua tranquil·litat rau amb els companys de Junta que em faran costat: en Santi Rius serà el secretari; en Sebastià Codina serà el tresorer; na Mireia Serra serà la macera i el president electe serà en Domènec Ferran, a qui desitjo una ràpida recuperació i que ben aviat puguem de nou gaudir tots de la seva companyia. En Joan Cadafalch, com a past president, també estarà enguany amb nosaltres a la Junta. Gracies a tots per acceptar els càrrecs.

Aquest curs que enceto com a president, ha de ser el curs de tots els que formem aquest club i el curs de tots els qui l'han format en un moment o altre al llarg d'aquets 25 anys.

Primer de tot, haurem de celebrar el 25è aniversari, i no hauríem de fer-ho sols. Seria interessant de convidar-hi a tots els que un moment o altre han estat companys nostres. Amb sort, podrem recuperar a algú de nou. Sinó, haurà servit per retrobar aquell amic i compartir moments i records entranyables de nou.

Preparar aquest acte durà feina, doncs haurem de recopilar dades de molta gent i tirar de llistes i directoris antics. Haurem de trobar el millor moment i l'indret adequat. Serà una tasca que haurem de fer amb l'ajut de mes d'un de vosaltres. En parlarem al setembre.

Tenim en cartera una pila de gent i actes que hem anat recopilant en les darreres Juntes que ens permetran tenir força activitat el proper curs, però si us sembla bé, voldria fer venir al Club algun orador que ens permeti reflexionar i créixer a nivell personal. Si l'organitzéssim en format FORUM obert a la ciutat, podríem projectar-nos a altres col·lectius.

Voldria organitzar de nou sortides matinals visitant diferents llocs; podríem anar a visitar les caves a Sant Sadurni o fer la sortida a Montserrat que va quedar aturada fa un parell de cursos. Alguna matinal a Barcelona per visitar quelcom de interès i aprofitar per passar el dia plegats.

Continuarem amb les excursions mensuals al voltant de Terrassa, amb el Concert de Nadal, l'excursió del 4x4, el curs d'art i totes les activitats que vulgueu que dugem a terme.

El malaurat Carles Capdevila, al pròleg del seu llibre "La vida que aprenc" diu:

"Que em sedueixen els voluntaris que penquen. Els que saben que tot es un desastre i pot anar ben malament. I per això s'arremanguen. I mantenen la ingenuïtat necessària per creure que podran. Perquè sense confiança no hi ha convicció i sense convicció no hi ha resultats i sense resultats no hi ha motius per mantenir la il·lusió".

Cito aquest paràgraf perquè crec que hem d'actuar mes. Totes les activitats que al llarg d'aquests anys hem anat fent i que formen ja part del nostre tarannà i del nostre ADN, crec que no s'han de perdre, ans el contrari.

Però ens manca fer un pas més. Hem de ser capaços de tirar endavant més projectes i arremangar-nos-hi.

El lema de Rotary per aquest curs 2017 2018 que ha proposat el nou president H.S. Riseley es "MARCA LA DIFERENCIA", i diu que aquesta es una expressió que fem servir els Rotaris quan parlem de les oportunitats que disposem i de les activitats que emprenem. Ja que aquest es el lema d'enguany, aprofitem l'avinentsa per que aquest nou curs, també a Terrassa, marquem la diferencia assolint un club més dinàmic, més obert a la ciutat i referent en solidaritat, emprendoria i amistat.

En aquests darrers anys, hem estat un Club un pel tancat en si mateix. Ens costa obrir-nos mes als altres Clubs Rotary. Hem de fer l'esforç de treballar mes a prop de la resta de Clubs del Vallès. També allà es fan projectes interessants i podem trobar-hi una colla d'amics que ens donaran mes força i visibilitat a la ciutat.

Aquest curs passat ja vàrem engegar una agenda conjunta entre els 6 Clubs del Vallès (Sabadell, Sant Cugat, Cerdanyola, Caldes, Granollers i Terrassa), la qual anirem treballant per donar a conèixer les activitats que es fan a la comarca i cercar maneres de participar-hi.

A l'hora hem d'aprofitar mes les diferents vies que ofereix Rotary per fer projectes. La Fundació Rotaria facilita finançament per a tirar endavant projectes, però jo no la entenc del tot. No se si tots vosaltres en teniu clar el seu funcionament. Potser

hauríem de fer venir al seu responsable del districte perquè ens aclareixi els punts i en veiem la seva utilitat. Sols tenint clara la seva funció, la podrem fer servir sense cap recança.

En fi, no vull donar-vos mes la tabarra. Al primer plenari de setembre, la nova Junta presentarà el seu programa detallat i agenda en mà, parlarem de dates, projectes i activitats per un curs que espero estigui a la vostra alçada.

Per acabar llegir-vos un altre article de en Carles Capdevila anomenat “Menys bla-bla-bla i més bones pràctiques”

“Hi ha dos extrems. Gent que fa bona feina silenciosa de la qual no sabem res. I gent que no fa res, o res de bo, però se sap vendre. I una àmplia gamma intermèdia entre fer i explicar què fas.

I el cas és que necessitem que les bones pràctiques de la gent que treballa millor ens arribin. Les hem d'identificar i reconèixer, no només com a agraïment sinó com a estímul i brúixola per als altres. I no sempre es fàcil. Hi ha un inconvenient de base: saber actuar no garanteix saber-ho explicar, de la mateixa manera que saber-ho explicar no és cap prova de saber-ho fer. D'aquí que massa sovint el discurs i la realitat s'allunyin i perdin connexió. De fet, el discurs més efectista i enlluernador sol ser poc aplicable al dia a dia, ple de sots i grisos.

Però no podem desistir. Els oficis i capacitats i habilitats i aptituds i actituds es transmeten més a través de l'exemple que a través dels sermons. La reflexió aporta llum per al viatge, però és insuficient per a molts túnels.

I som en un món massa esclau de les paraules. Ho corroboro de la manera més autocrítica que puc, perquè en visc del bla-bla-bla. I tot i adorar els mots, tot i emocionar-me amb el que generen quan s'ajunten de determinada manera, sé com poden ser de tramposos. No només quan els manipulem expressament, sinó quan les paraules mateixes ens ajuden a auto enganyar-nos, ens fan creure que ja ho hem entès, i embriagats per la falsa lucidesa de la raó ens oblidem de l'acció.

D'aquí la meva admiració absoluta pels que fan bona feina cada dia en silenci, i la certesa que convé que ens n'arribi el testimoni. Hem de posar mes altaveus als qui fan molt i no escoltem prou.”

Terrassa, 18 de juliol de 2017